

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: סופיה	שם משפחה: צמיר
-------------------	-------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם פרטי ושם נעורים: פנצר	בלועזית Pantzer	שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: פנצר
תאריך לידה: 15.08.1932	בלועזית Sofia	שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: סופיה
מין: ז / י	בלועזית Lvov	מקום לידה (ישוב, מחוז): לבוב
ארץ לידה: פולין	שם פרטי ושם נעורים של האם: הורשולה פינקלר	שם פרטי של האב: קז'מיר
שם נעורים של האישה:	שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	
ארץ המגורים: פולין	בלועזית Lvov	מגורים קבוע לפני המלחמה: לבוב
חבר בארגון או בתנועה:	מקצוע לפני המלחמה:	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: בית ספר
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):		
האם היית בגטאות? אילו ומתי? לבוב		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
תאריך השחרור: 1945	מקום השחרור: גורליצה	
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? ברודי		האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?
שם האנייה (אם עלה בדרך הים):	שנת עליה: 1957	מקומות/מחנות בדרך לארץ:

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

להורייה היה בית חרושת לחשמל. סבא וסבתא גרו באותה עיר. היו לי אח ואחות גדולים ממני ב-7 ו-8 שנים. למדתי בכיתה א' לפני שהמלחמה פרצה.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):

ב-1942 הנאצים בנו גטו בעיר. הם אספו את כל היהודים ונעלו בגטו. גם את כל המשפחה שלי. גרנו בחדר אחד חמישה איש. הייתי בורחת מתחת למיטה כששמעתי שבאים הנאצים כי הם היו מחפשים את הילדים כדי להרוג אותם. אבי ואחותי עבדו בתוך הגטו. היינו יכולים לצאת מהגטו רק עם רשות. כשהסתובבנו ברחוב היינו מקבלים מכות. לא היה מה לאכול. היינו צריכים לשים טלאי צהוב כשהיינו מחוץ לגטו. היינו בגטו שנתיים וחצי – עד בערך 1945, אז משפחתי ואני הצלחנו לברוח עם ניירות מזויפים של גוים. ברחנו בבודדים, כשמישהו מאיתנו היה יוצא לעבודה מחוץ לגטו, או כשהיינו יכולים לצאת מהגטו בשעות המאושרות. ברחנו לקראקוב.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

אחרי המלחמה עברנו מקראקוב לברודי, שם חזרתי לבית הספר וסיימתי תיכון. התחתנתי ב-1954 ונולד לי בן.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

ב-1957 עלינו כל המשפחה לארץ. גרנו בתל אביב וקיבלנו עבודה בחברת שיכון, בעלי היה מהנדס בניין, אני הייתי טכנאית בניין. לאחר כמה שנים הוא נפטר מסרטן. התחתנתי שוב אחרי כמה שנים. בעלי השני נפטר גם הוא בשל בעיות עם הלב. עבדתי במקצועי עד שנולד בני השני. כיום הוא מהנדס חשמל ובעל תואר שני. הוא גר בתל אביב ויש לו 3 ילדים. הנכדה הכי גדולה היא בת 18. כרגע היא נשאת בקיבוץ "ניצנים" ומשם היא תגייס בצבא. הנכדה השנייה בת 16 והנכד בן 10. אחי ואחותי נפטרו בארץ. גם ההורים שלי נפטרו בארץ. בני הבכור נהרג בפעילות איבה. במשך 25 שנים עבדתי בהתנדבות במשטרת התנועה, הפסקתי לפני כמה שנים. הבן שלי דואג לבריאות שלי, כמובן שאחרי כל מה שעברתי יש לי בעיות בריאות כמו סוכרת. אני גרה לבד, נמצאת בקשר טוב עם השכנים, ואוהבת לעזור להם אם אני יכולה.

ראיון: אולה בולגקובה
תל אביב. אוקטובר 2009

עריכה: קרן אלמוג